

چکیده

موضوع این پایان نامه ، مقایسه ی اندیشه های عرفانی با یزید بسطامی و جنید بغدادی در تذکره الاولیاء است . هدف این پژوهش ، شناساندن دوتن از چهره های برتر عرفان و تصوف (بایزید بسطامی ، م ۲۶۱ و جنید بغدادی ، م ۲۹۷) و بررسی مقایسه ای دیدگاه های آنها در باره سکریه و صحویه در تذکره الاولیاء است که با روش توصیفی - تحلیلی انجام شده است . در این پایان نامه ، سعی شده است که جنبه های گوناگون شخصیت و اندیشه ی این دو عارف نامی و بازتاب شخصیت و اندیشه (حکایات و اقوال) آنها در تذکره الاولیاء عطار بررسی شود. نتیجه پژوهش نشان داد که هر دو عارف به همراهی شریعت و طریقت در نیل به کمال تأکید کرده اند و هر دو ریاضت و جهاد با نفس را اصلی مهم در سلوک ، تلقی کرده اند. ولی بایزید بسطامی با گرایش به مکتب سکریه ، با دید هنری به تصوف می نگرد و تصوف عابدانه و زهد خشک را به عرفان عاشقانه تبدیل می کند . بگونه ای که بعدها در مشرب عرفان عاشقانه ی سنایی ، عطار ، مولوی ، سعدی و حافظ ، گسترش پیدا می کند اما جنید بیشتر به انجام تکالیف شریعت برای رسیدن به حقیقت ، تأکید دارد .

واژه های کلیدی : بایزید بسطامی ، جنید بغدادی ، عرفان ، تصوف ، سکریه ، صحویه ، تذکره الاولیاء